SZKOLNE ECHO

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 37
IM.MARIUSZA ZARUSKIEGO W BIELSKU-BIAŁEJ

NR 1/2026-2027

Drodzy Czytelnicy!
Przed Wami pierwszy w tym roku szkolnym numer naszej gazetki „Szkolne Echo"!
Tematem przewodnim bieżącego wydania są prawa dziecka. Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka obchodzimy 20 listopada. Z tej okazji w naszych wywiadach sprawdzamy, które prawa dziecka są najważniejsze dla nauczycieli. Zapraszamy również do lektury ciekawego artykułu na ten temat, napisanego przez ucznia klasy ósmej. O konflikcie pokoleń przeczytacie w kolejnym artykule, którego autorką jest również ósmoklasistka.
Nie zabraknie także sportowych emocji! Uczeń klasy drugiej wraz ze swoją wychowawczynią przygotował artykuł o bielskim klubie piłkarskim BTS Podbeskidzie.
Zastanawiacie się, jak uczyć się skuteczniej? W tym numerze poznacie aplikacje komputerowe, które mogą Wam w tym pomóc. Zajrzyjcie również do Kącika Samorządu Uczniowskiego, by dowiedzieć się, kto w tym roku reprezentuje społeczność naszej szkoły. Czekają na Was także interesujące ciekawostki biologiczne i geograficzne, a dla miłośników języków obcych przygotowaliśmy krzyżówkę w języku angielskim. Odpowiedzi do zadań znajdziecie w bibliotece szkolnej.
Jak zawsze przygotowaliśmy dla Was solidną porcję ciekawych informacji z Polski i ze świata oraz nasze stałe rubryki, które - mamy nadzieję - przypadną Wam do gustu.

Życzymy miłej lektury!
A może i Ty chciałbyś współtworzyć „Szkolne Echo"? Jeśli lubisz pisać, rysować, fotografować albo masz inną pasję, którą chcesz się podzielić, serdecznie zapraszamy! Zgłoś się do pani Magdaleny Góreckiej, bibliotekarki w bibliotece klas młodszych. Przyjdź albo napisz.
Masz talent? Masz pomysł? Nie chowaj ich do szuflady — pokaż je światu!
Czekamy właśnie na Ciebie!

W TYM NUMERZE:

- Wywiad z pracownikami szkoły na temat praw dziecka.
- Kącik Samorządu Uczniowskiego.
- Prawa dziecka.
- Konflikt pokoleń.
- Klub piłkarski BTS Podbeskidzie.
- Nauka przez aplikacje
- Wspomnienia z wakacji.
- Ciekawostki.
- Kącik kulinarny.
- Kącik czytelnika.
- Kącik języka angielskiego.
- Kącik plastyczny.
- Kącik fotograficzny.
- Humorek szkolny.

Autor ilustracji: Stefan Czerniak, 2d

Wywiad z pracownikami szkoły na temat praw dziecka

Tematem przewodnim pierwszego numeru „Szkolnego Echa” są prawa dziecka. 20 listopada obchodzimy Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka. Z tej okazji postanowiliśmy zapytać nauczycieli, jak z ich perspektywy wyglądają prawa dzieci. Proszę Panią/Pana o odpowiedzi na kilka pytań.

Czy pamięta Pani/Pan, jakie prawa były dla Pani/Pana najważniejsze, kiedy był(a) Pani/Pan dzieckiem?

P. Jadwiga Bakun: Prawo do wyrażania opinii.

P. Justyna Drożdż: Prawo do bezpieczeństwa i edukacji.

P. Magdalena Górecka: Prawo do zabawy i rozwijania zainteresowań. Bardzo lubiłam bawić się na podwórku z dziećmi i grać w gumę. Dużo czytałam, wypożyczałam z biblioteki mnóstwo książek o tematyce medycznej, psychologicznej i kryminały dla dzieci i młodzieży.

P. Ewa Kosińska: Prawo do nauki i do czasu wolnego.

P. Dorota Kozłowska: Prawo do wypowiadania się i …. do zabawy.

P. Anna Krywult: Do bezpiecznej zabawy.

Ksiądz Filip Magiera: Prawo do poczucia bezpieczeństwa i rodziny.

P. Danuta Niemczyk: Prawo do nauki.

P. Alicja Tołwińska: Prawo do wypowiadania się, do wolności, samodzielności, prywatności i rozwijania zainteresowań.

Które z praw dziecka uważa Pani/Pan dzisiaj za szczególnie ważne? Dlaczego?

P. Jadwiga Bakun: Prawo do wypoczynku, bo to jest ważne dla zdrowia.

P. Justyna Drożdż: Do bezpieczeństwa, bo to podstawa.

P. Magdalena Górecka: Do bezpieczeństwa i braku przemocy. Dzieciństwo powinno być bezpieczne i radosne.

P. Ewa Kosińska: Prawo do rozwijania zainteresowań, bo to punkt wyjścia przy wyborze zawodu.

P. Dorota Kozłowska: Prawo do bezpieczeństwa, do nauki, do wypowiadania się i do wyrażania własnych poglądów. Kiedyś trudno było o taką swobodę i wolność. Dlaczego jest to ważne? Bo to właśnie młodzież w przyszłości tworzyć będzie rzeczywistość i w tym świecie będzie żyć.

P. Anna Krywult: Do edukacji, wolności słowa i braku przemocy.

Ksiądz Filip Magiera: Prawo do braku przemocy.

P. Danuta Niemczyk: Ochrona przed agresją, hejtem. Każdy ma prawo do obrony.

P. Alicja Tołwińska: Wszystkie, zwłaszcza bezpieczeństwo.

Czy nauczyciel powinien zawsze wysłuchać ucznia, nawet jeśli uważa, że uczeń się myli?

P. Jadwiga Bakun: Tak, oczywiście.

P. Justyna Drożdż: Każdy ma do tego prawo.

P. Magdalena Górecka: Tak, oczywiście.

P. Ewa Kosińska: Uczymy się zawsze i najczęściej na błędach, więc dajemy szansę uczniom i ich wysłuchujemy.

P. Dorota Kozłowska: Warto, aby nauczyciel wysłuchał – nie zawsze ma możliwość...

P. Anna Krywult: Tak.

Ksiądz Filip Magiera: Słuchanie to najważniejsza umiejętność.

P. Danuta Niemczyk: Tak, choć musi być na to odpowiedni czas.

P. Alicja Tołwińska: Tak, zdecydowanie.

Czy oceny mogą czasami wpływać na poczucie własnej wartości ucznia? Jak dorośli mogą temu zapobiegać?

P. Jadwiga Bakun: Oczywiście wpływają, mogą wspierać, motywować, chwalić za drobne osiągnięcia.

P. Justyna Drożdż: Mają wpływ, ale dużo zależy od podejścia rodziców, czasem jest za duża presja.

P. Magdalena Górecka: Mogą wpływać, oczywiście. Najlepsze oceny mogą podnieść samoocenę dziecka, a najgorsze ją obniżyć. Dlatego nauczyciel powinien rozmawiać na ten temat z uczniami.

P. Ewa Kosińska: To tak naprawdę zależy tylko od ucznia i jego „wewnętrznego kompasu" – ocena jest tylko cyfrą.

P. Dorota Kozłowska: Ocena jest środkiem do celu, a nie celem – o tym zawsze przypominam, z pewnością nie świadczy o wartości człowieka.

P. Anna Krywult: Potrzebne są rozmowy z rodzicami. Dorośli powinni motywować i zachęcać uczniów.

Ksiądz Filip Magiera: Tak, ocena ma pokazać, ile uczniowi udało się czegoś nauczyć i powinna pomagać w rozwoju.

P. Danuta Niemczyk: Mogą, dorośli powinni zrozumieć zasadność wystawiania ocen.

P. Alicja Tołwińska: Na pewno tak. Dorośli nie powinni przywiązywać dużej wagi do ocen.

Czy uczeń ma prawo powiedzieć nauczycielowi, że czegoś nie rozumie, że jest zmęczony albo, że potrzebuje pomocy?

P. Jadwiga Bakun: Tak, ma prawo.

P. Justyna Drożdż: Tak.

P. Magdalena Górecka: Oczywiście.

P. Ewa Kosińska: Powinien.

P. Dorota Kozłowska: Tak, ma prawo.

P. Anna Krywult: Tak, oczywiście.

Ksiądz Filip Magiera: Nie tylko prawo, ale też obowiązek. Dobre samopoczucie i możliwość wyrażania opinii to podstawa.

P. Danuta Niemczyk: Oczywiście.

P. Alicja Tołwińska: Oczywiście, że tak. Zawsze.

Jak odróżnić prawo dziecka do prywatności od sytuacji, w której dorosły powinien zareagować, ponieważ martwi się o jego bezpieczeństwo?

P. Jadwiga Bakun: Bezpieczeństwo jest najważniejsze, musimy o nie dbać.

P. Justyna Drożdż: Rodzice powinni mieć możliwość uczestniczyć w życiu dziecka.

P. Magdalena Górecka: Jeśli nauczyciel widzi, że jakaś sytuacja jest niebezpieczna dla dziecka, to zawsze trzeba reagować.

P. Ewa Kosińska: Ustalmy granice, powiedzmy o nich i nie będzie problemu (mam nadzieję).

P. Dorota Kozłowska: Jeżeli jest zagrożenie zdrowia, życia, bezpieczeństwa – dorosły musi ingerować.

P. Anna Krywult: Jeśli to nie przekracza granic.

Ksiądz Filip Magiera: Gdy czujemy zagrożenie lub dyskomfort, warto powiedzieć dorosłemu.

P. Danuta Niemczyk: Jeżeli jest zagrożone bezpieczeństwo.

P. Alicja Tołwińska: Jeżeli rodzic widzi, że dziecko się źle zachowuje, to dorosły powinien reagować.

Dziękujemy bardzo za poświęcony czas i odpowiedzi!

Wywiady przeprowadziły: **Martyna Grabska i Milena Kawka z 7b**

Autor ilustracji: **Stefan Czerniak, 2d**

Kącik Samorządu Uczniowskiego w roku 2026/2027
WYBORY

W tym roku szkolnym odbyło się głosowanie na członków Samorządu Uczniowskiego.
Oto wyniki:

Laura Tomaszek
Michalina Janicka
Jan Szyller
Liliana Janik
Liliana Żak
Olga Szymlak
Róża Sikora
Michał Malczewski
Mikołaj Mucha
Filip Kuźnik
Szymon Łęczycki
Emilia Kamieńska-Gańczarczyk
Magdalena Frączek
Alicja Suwaj
Viktoriia Ovsiuk
Wiktoria Micek
Zofia Kozieł
Dominik Potoczny
Maxymilian Bogacz
Oliwia Gmachowska
Liliana Janik
Bartosz Janeczko
Piotr Grygierzec
Daniel Adamczyk

Po przeliczeniu wszystkich głosów okazało się, że przewodniczącą Samorządu Uczniowskiego naszej szkoły została **Laura Tomaszek**, a zastępcą **Oliwia Gmachowska**. Skład pocztu sztandarowego natomiast uległ zamianie, w tym roku jest następujący: **Jan Szyller, Olga Szymlak i Liliana Żak**, a w rezerwie: **Magdalena Frączek, Alicja Suwaj i Bartosz Janeczko**.

22 września 2026 roku miał miejsce apel porządkowo-organizacyjny, podczas którego zostały zaprezentowane wyniki głosowania.

Tematy, które były poruszane:

- wyniki wyborów,
- kodeks dobrego zachowania,
- krótka prezentacja tematu "Stop przemocy rówieśniczej",
- wyciąg ze Statutu oraz zasady bezpiecznej przerwy.

Wszystkim zwycięzcom składamy serdeczne gratulacje oraz życzymy spokojnej i owocnej pracy w naszym Samorządzie.

Emilia Kamieńska-Gańczarczyk, 7b. Ilustracje: https://pixabay.com.pl/

Prawa dziecka

Jesteśmy dziećmi, jesteśmy ludźmi- czy dorosłym łatwo jest nas usłyszeć?

Zakładam, że każdy z Was zna swoje obowiązki. Wiecie, że Waszym obowiązkiem jest np. chodzenie do szkoły i nauka, i pewnie macie też jakieś obowiązki w domu. Ja, np. mam za zadanie między innymi robić sobie kolację i dbać o odkurzanie domu. Naliczyłbym znacznie więcej, ale nie o mnie jest ten artykuł :) Jest o tym, czy znacie swoje prawa równie dobrze jak obowiązki i czy wiecie, że Wasz głos ma znaczenie. W domu, w szkole, wszędzie.
Zastanawiałem się nad tym, czy dorośli z łatwością biorą pod uwagę zdanie dzieci. Myślałem, myślałem... i znalazłem takie zdanie: "Niech nikt nigdy nie patrzy z góry na twój młody wiek".
Wiecie, gdzie i kiedy zostało to napisane? W Biblii. Około 61 roku naszej ery, czyli jakieś 1965 lat temu. A wiecie, dlaczego w Biblii są takie słowa? Bo starsi ludzie mieli problem z uwzględnianiem zdania młodych, więc taka rada była potrzebna już wtedy i wcześniej też. A czy jest potrzebna dzisiaj? Pewnie każdy z Was ma w tej kwestii inne doświadczenie. To jasne, że w niektórych sprawach próbowanie przepychania naszego zdania na siłę mogłoby skończyć się kiepsko, biorąc pod uwagę to, ile lat żyjemy na świecie i co o nim wiemy, ale to nie znaczy, że nie mamy prawa tego zdania
i własnych myśli na głos wyrażać.
To właśnie jedno z naszych praw gwarantowanych przez konwencję o prawach dziecka.
Oto inne, gwarantowane przez Deklarację Praw Dziecka ONZ, prawa:

- Prawo do nazwiska i obywatelstwa.
- Prawo do miłości, zrozumienia i bezpieczeństwa materialnego.
- Prawo do odpowiedniego wyżywienia, mieszkania i opieki lekarskiej.
- Pierwszeństwo do ochrony i pomocy w każdych okolicznościach.
- Prawo do ochrony przed wszelkiego rodzaju zaniedbaniem, okrucieństwem i wyzyskiem.
- Prawo do korzystania z wszelkich możliwości zabaw i rozrywek oraz równych szans, bezpłatnej i obowiązkowej nauki, tak, aby rozwinąć swe zdolności.
- Prawo do pełnego rozwoju w warunkach wolności i godności.
- Prawo do wychowania w duchu zrozumienia innych, tolerancji, przyjaźni między narodami, pokoju i powszechnego braterstwa.

Jak widzicie, my jako dzieci, mamy w zasadzie tyle praw, co dorośli, co przecież nie jest dziwne, bo niedługo również nimi będziemy. Pamiętajmy tylko o tym, że żeby liczono się z naszym zdaniem, niezależnie od tego, ile mamy lat, to musimy zachowywać się dojrzale.

Miłosz Dereszewski, 8c

Autor ilustracji: **Stefan Czerniak, 2d**

Konflikt pokoleń

Drogie Koleżanki i Drodzy Koledzy !

Czy rozważaliście kiedykolwiek, skąd biorą się nieporozumienia między rodzicami a dziećmi? Z czego biorą się konflikty i różnice zdań? Otóż odpowiedzią na te pytania może być tzw. konflikt pokoleń. A cóż to takiego? Spróbuję Wam to wyjaśnić.

Zacznijmy od tego, że konflikt pokoleniowy nie jest tak, jak nam się może wydawać, zjawiskiem współczesnym, ponieważ jego zalążki pojawiają się już starożytności. Widać to znakomicie w twórczości Platona czy Arystotelesa, gdzie niespójność między starym a młodym pokoleniem widoczna jest w koncepcjach tych myślicieli. Odmienna wizja świata oraz inne oczekiwania od życia powodują spięcia między dorosłymi i dziećmi.

Klasycznym przykładem literackiego konfliktu pokoleń jest relacja matki - Wdowy z córką - Balladyną. Juliusz Słowacki w dramacie "Balladyna" zestawił bezinteresowną matczyną miłość z pogardą i brakiem szacunku córki, co doprowadziło do tragicznej śmierci staruszki. Warto dodać, że relacja między starszymi a młodszymi nie zawsze musi być negatywna, gdyż może też być wzorowa i przykładna jak w „Trenie VII" Jana Kochanowskiego, w którym autor pisze o śmierci, bólu i tęsknocie za swoją córeczką Urszulką, co jest przykładem więzi między ojcem a córką.

Nie można też zapomnieć o sytuacjach z naszego codziennego życia. Przykładem może być korzystanie z telefonu. Rodzice często uważają, że dzieci spędzają z nim za dużo czasu, a my młodsze pokolenie traktuje telefon jak sposób na rozrywkę, kontakty z rówieśnikami bądź pomoc w nauce. Różne podejście do technologii może więc powodować nieporozumienia i konflikty.

Na zakończenie warto wspomnieć o Grzegorzu Skawińskim – to właśnie lider zespołu Kombi, w utworze pt. „Pokolenie", śpiewa, że "każde pokolenie ma własny czas". Warunki, w jakich żyjemy i dorastamy, mają wpływ na nasze postrzeganie świata. Dorośli jako osoby starsze od dzieci, czyli żyjące dłużej na świecie, mają większe doświadczenie i całkowicie odmienny światopogląd i niejednokrotnie chcą swoimi radami ochronić dzieci przed błędami, które oni popełnili w młodości. Nasi rodzice żyli w czasach, gdy w Polsce panował inny ustrój polityczny, a dostęp do nowych technologii był ograniczony. Współczesne dzieci przychodzą na świat i dorastają w dobie Internetu, mediów społecznościowych i sztucznej inteligencji. Bywa, że rodzice nie dostrzegają, że świat, w którym dorastają ich dzieci, jest inny od tego, w którym oni żyli, gdy byli młodzi. Dynamiczny rozwój cyberświata powoduje, że często rodzice za nim nie nadążają i go nie rozumieją, a dzieci doskonale się w nim odnajdują.

Podsumowując nasze rozważania: konflikt pokoleń zawsze był, jest i będzie częścią naszego życia, ale to od nas zależy, jak będziemy sobie z nim radzić. Zamiast krzyczeć – rozmawiajmy i szukajmy kompromisów. Zamiast myśleć tylko o własnych racjach – posłuchajmy drugiej strony i bez krytykowania spróbujmy zrozumieć rodziców. Pamiętajmy, że starsi i dzieci nie są przeciwnikami. Tak naprawdę mają wspólny cel – chcą być szczęśliwi i czuć się ważni dla drugiego człowieka. Różnica pokoleń nie musi być murem. Może być mostem, jeśli obie strony będą chciały go zbudować. Nie zawsze musimy się ze sobą zgadzać, ale zawsze musimy się szanować.

Dziękuję za uwagę 🙂

Olga Szymlak, 8 a

Historia zespołu TS Podbeskidzie sięga korzeniami roku 1907. Jednym z założycieli był dr Stonawski, który "zarażony" futbolem po powrocie z Wiednia postanowił założyć, wzorem Cracovii i Wisły, drużynę piłkarską. W pierwszych latach działalności klub opanowali Niemcy, decydując o jego kontaktach i aktywności. Mała garstka Polaków dążyła jednak do tego, aby klub stał się środowiskiem polskiego ducha narodowego.

Po II wojnie światowej trzeba było odbudowywać wszystko od podstaw. Wiosną 1945 roku przystąpiono do reaktywowania Bielsko-Bialskiego Towarzystwa Sportowego. Wybudowano na nowo boisko, stopniowo zaczęto budować i remontować pozostałe obiekty. Po wojnie drużyna walczyła najpierw w A klasie i składała się wyłącznie z miejscowych zawodników.

Obecnie Klub to **Towarzystwo Sportowe Podbeskidzie Bielsko-Biała S.A.**– polski klub piłkarski z naszego miasta, założony w 1995 roku jako Dzielnicowy Klub Sportowy Komorowice.

Mieszkańcy naszego miasta oraz goście mogą oglądać mecze na naszym bielskim pięknym stadionie.

Stadion Miejski to bardzo kolorowe i głośne miejsce, na którym swoje mecze rozgrywają piłkarze drużyny **TS Podbeskidzie Bielsko-Biała**, nazywani potocznie *Góralami!* 🏔️⚽

Oto kilka ciekawostek o tym niezwykłym miejscu, które warto znać.

🏟️ **Ogromny gigant!**

Czy wiesz, że na trybunach stadionu zmieściłoby się aż **15 316** kibiców? To tak, jakby usiadły tam dzieci z kilkudziesięciu dużych szkół jednocześnie! Wszystkie krzesełka są kolorowe, a nad całą widownią znajduje się wielki dach. Dzięki temu, nawet gdy mocno pada deszcz, kibice mogą oglądać mecz i nie zmokną!

🌱 **Magiczna murawa**

Boisko, po którym biegają piłkarze, wcale nie jest zwykłym trawnikiem. To specjalna, bardzo wytrzymała trawa. Mało tego – pod ziemią ukryte jest wielkie ogrzewanie! Zimą, kiedy na dworze sypie śnieg i jest mróz, podgrzewanie murawy sprawia, że śnieg szybko znika, a trawa ma się świetnie.

💡 **Jasno jak w dzień**

Na stadionie zamontowano gigantyczne lampy o ogromnej mocy. Kiedy mecz odbywa się wieczorem, reflektory rozświetlają całe boisko tak mocno, że z góry wygląda ono jak wielka, błyszcząca szmaragdowa wyspa. Dzięki temu wszystko idealnie widać też w telewizji.

🏆 **Światowe mecze!**

Ten stadion jest tak nowoczesny i ładny, że w 2019 roku przyjechały tutaj grać najlepsze młodzieżowe drużyny z całego świata na **Mistrzostwa Świata FIFA U-20**. Grali tu piłkarze z najróżniejszych kontynentów!

Jeśli kiedyś będziesz w pobliżu ulicy Rychlińskiego, koniecznie spójrz na ten wielki budynek, a najlepiej wybierz się z rodzicami na mecz, żeby poczuć sportowe emocje i pokibicować razem z maskotką klubu!

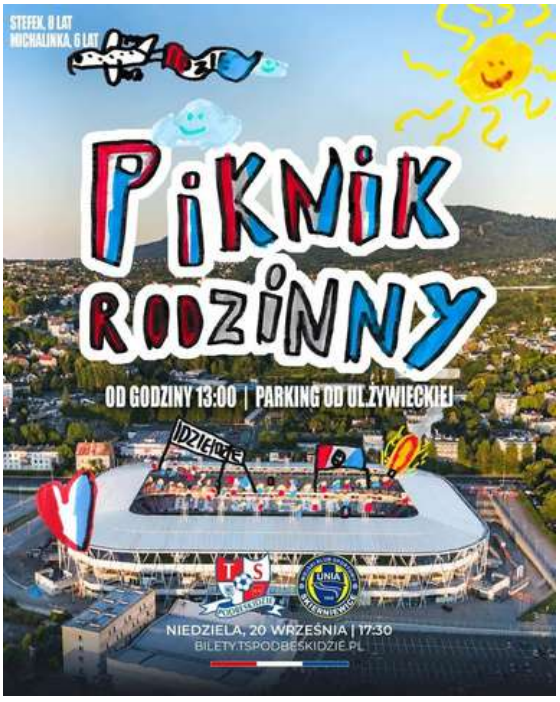
Uczniowie klasy 2d odwiedzili Stadion Miejski w Bielsku-Białej, gdzie mieli okazję poznać to wyjątkowe miejsce od kulis. Zobaczyli szatnie piłkarzy, miejsca przygotowane dla zawodników, komentatorów, znaczących gości oraz inne ciekawe zakątki stadionu. Wycieczka była doskonałą okazją, aby dowiedzieć się więcej o życiu piłkarzy, przygotowaniach do meczów i funkcjonowaniu stadionu. Wizyta dostarczyła dzieciom wielu wrażeń i sportowych emocji! Uczniowie nawet wybiegli na murawę, by poczuć się jak prawdziwi zawodnicy! Nie zabrakło sportowych emocji, radości i pamiątek, które dzieci otrzymały na zakończenie wizyty. To była niezapomniana przygoda! Jeden z uczniów klasy 2d- Stefan Czerniak zaprojektował plakat na imprezę dla rodzin pracowników, która odbyła się na stadionie na zakończenie lata. Gratulujemy niezwykłego talentu :-)

W naszej szkole w dniu 21 października uczniowie klas drugich i trzecich mieli okazję spotkać się z piłkarzami z TS Podbeskidzie. Zawodnicy opowiedzieli o swojej sportowej pasji, codziennych treningach oraz o tym, jak ważne są ruch, zdrowy styl życia, systematyczność i wytrwałość w dążeniu do celu. Dzieci z zainteresowaniem słuchały gości, zadawały pytania i wykonywały krótkie zadania sportowe. Spotkanie było doskonałą okazją do poznania piłkarzy z bliska i przekonania się, że sport to nie tylko rywalizacja, ale także radość, współpraca i dobra zabawa!

Małgorzata Gőttlich-Kucharska, wychowawca 2d, wraz z uczniem Stefanem Czerniakiem.

Wykorzystano materiały ze strony: **https://tspodbeskidzie.pl/klub/historia-1/poczatki-klubu**
https://www.bbosir.bielsko.pl/obiekty/stadion-miejski

Projekt plakatu: **Stefan Czerniak, 2d**.

Zdjęcia z archiwum autorki oraz TS Podbeskidzie.

Nauka przez aplikacje – nowoczesny sposób zdobywania wiedzy

W dzisiejszych czasach nauka nie musi być nudna! Dzięki aplikacjom edukacyjnym możemy zdobywać wiedzę za pomocą telefonu lub komputera. Aplikacje takie jak Knowunity, Quizlet i Duolingo pomagają w nauce, powtarzaniu materiału i przygotowywaniu się do sprawdzianów.

Knowunity

Knowunity to aplikacja, która pomaga uczniom w nauce różnych przedmiotów szkolnych. Można znaleźć w niej notatki, streszczenia i materiały do powtórek. Ułatwia przygotowanie się do kartkówek, sprawdzianów i egzaminów. Dzięki niej można szybciej znaleźć potrzebne informacje i lepiej zrozumieć trudne tematy.

Quizlet

Quizlet to aplikacja służąca przede wszystkim do zapamiętywania informacji. Umożliwia naukę za pomocą fiszek, quizów i różnych ćwiczeń. Można korzystać z gotowych zestawów lub tworzyć własne materiały. Jest szczególnie przydatna podczas nauki słówek, definicji i ważnych pojęć. Co ważne w bazie znajduje się mnóstwo gotowych zestawów słówek z naszych podręczników do nauki.

Duolingo

Duolingo to popularna aplikacja do nauki języków obcych. Nauka odbywa się poprzez krótkie lekcje, ćwiczenia i gry. Użytkownicy zdobywają punkty i mogą utrzymywać codzienną serię nauki, co motywuje ich do regularnych powtórek. Aplikacja pomaga rozwijać słownictwo, gramatykę oraz umiejętność rozumienia języka.

Filmiki edukacyjne i kanały edukacyjne

Filmy edukacyjne to kolejny sposób na zdobywanie wiedzy w ciekawy i przystępny sposób. Dzięki nim można lepiej zrozumieć trudne zagadnienia, ponieważ łączą obraz, dźwięk i wyjaśnienia. Na platformach takich jak YouTube można znaleźć materiały z matematyki, historii, biologii czy języków obcych.

Warto spróbować:

- j. polski - Ania Kubica, Baba od polskiego, Polski z Agnieszką
- geografia - Pi-stacja Geografia
- biologia - Pi-stacja Biologia, FacetkaOdBiologii
- historia - CoZaHistoria, Mówią Wieki, Historia Podstawowa
- WOS - Krótkie Lekcje
- matematyka - Matemaks, Tomasz Gwiazda
- chemia - Pan Belfer
- fizyka – Fizyka od podstaw

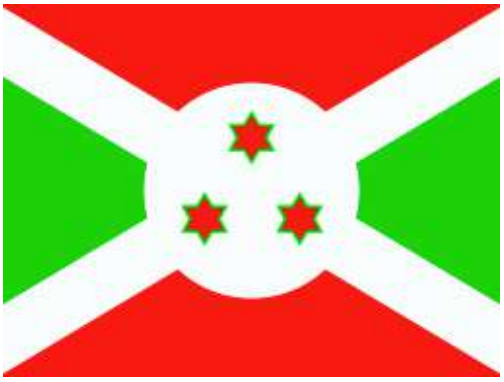
Podsumowanie

Aplikacje edukacyjne sprawiają, że nauka może być ciekawsza i bardziej dostępna. Warto z nich korzystać, pamiętając, że najlepsze efekty przynosi regularna nauka i samodzielna praca.

Gabriela Obszańska, 8a

Barbados leży w Ameryce środkowej w okolicy Karaibów.
Stolica: Bridgetown.
Powierzchnia: 431 km² .
Sąsiedzi: nie posiada lądowych sąsiadów, okoliczne wyspy to:Saint Vincent, Grenadyny, Saint Lucia, Martynika, Grenada oraz Trynidad i Tobago.
Religia: protestantyzm- 88% mieszkańców go wyznaje.
Kultura: co roku odbywa się tam Karnawał Crop Over, zazwyczaj zaczyna się w sierpniu.
Narodowym sportem w tym kraju jest krykiet, który miejscowi odziedziczyli po Brytyjczykach.
Ciekawostki: nazwa Barbados pochodzi z języka portugalskiego i odnosi się do drzew. Na Barbadosie mówi się po angielsku. Najpopularniejszą piosenkarką pochodzącą z Barbadosu jest Rihanna.

Burundi leży w Afryce Wschodniej.
Stolica: Gitega.
Powierzchnia: 27 835 km².
Sąsiedzi: graniczy od północy z Rwandą, od wschodu i południa z Tanzanią, od zachodu z Demokratyczną Republiką Konga.
Religia: w Burundi najbardziej powszechną religią jest chrześcijaństwo.
Ciekawostki: państwo jest nazywane sercem Afryki.

Kamil Czorny, 7b
Korzystałem z: pl.wikipedia.org, Geografia24.eu

Podczas wycieczki do Egiptu miałem okazję odwiedzić Luksor, jedno z najważniejszych miejsc związanych z historią starożytnego Egiptu. Miasto leży nad Nilem, a w starożytności znajdowały się tutaj Teby – stolica Egiptu i ważne centrum religijne. Była to dla mnie świetna okazja, żeby zobaczyć na własne oczy miejsca, o których wcześniej uczyłem się na lekcjach historii.

Najbardziej zainteresowała mnie Dolina Królów. Zobaczyłem tam wykute w skałach grobowce faraonów, które były ozdabiane kolorowymi malowidłami przedstawiającymi sceny z życia władców oraz egipskie wierzenia dotyczące życia po śmierci. Najbardziej znany jest oczywiście grobowiec Tutanchamona, odkryty w 1922 roku przez Howarda Cartera. Tutanchamon nie był jednak najważniejszym ani najwybitniejszym faraonem starożytnego Egiptu. Jego dzisiejsza sława wynika przede wszystkim z odkrycia prawie nienaruszonego grobowca i znajdujących się w nim skarbów. Sam faraon rządził stosunkowo krótko.

Jednym z najważniejszych władców Egiptu był Ramzes II, który panował przez około 66 lat. Był władcą XIX dynastii i pozostawił po sobie wiele świątyń, posągów oraz innych zabytków. Jego długie panowanie miało duże znaczenie w historii Egiptu. Dzięki wycieczce mogłem lepiej zrozumieć, że popularność faraona we współczesnej Europie nie zawsze oznacza, że był on najważniejszym władcą dla starożytnych Egipcjan.

Kolejnym miejscem, które zwiedziłem, była świątynia Hatszepsut. Zrobiła na mnie duże wrażenie, ponieważ została zbudowana u podnóża wysokich skał i ma charakterystyczny, tarasowy układ. Hatszepsut była jedną z niewielu kobiet, które zostały faraonami Egiptu. Jej świątynia pokazuje, jak zaawansowaną architekturę potrafili tworzyć starożytni Egipcjanie.

Na zakończenie pobytu w Egipcie popłynąłem na Wyspę Bananową znajdującą się na Nilu. Zobaczyłem tam dużo zieleni, palmy i plantacje bananów. Po intensywnym zwiedzaniu mogłem trochę odpocząć i podziwiać krajobrazy nad Nilem. Była to ciekawa odmiana po zwiedzaniu starożytnych zabytków.

Wycieczka do Luksoru była dla mnie połączeniem historii, poznawania kultury i podziwiania krajobrazów Egiptu. Najbardziej cieszę się z tego, że mogłem zobaczyć miejsca znane mi wcześniej tylko z podręczników. Dzięki tej wyprawie historia starożytnego Egiptu stała się dla mnie bardziej rzeczywista i zdecydowanie ciekawsza.

Daniel Adamczyk, 7b

Zdjęcia z archiwum autora

Gdańsk – Muzeum Żywych Motyli

W tym roku podczas wakacji w Trójmieście odwiedziliśmy Muzeum Żywych Motyli. Jest to niepozorne miejsce w centrum Gdańska, przy najbardziej znanej ulicy Długi Targ, gdzie stoi Fontanna Neptuna. W środku budynku, przeszliśmy przez ochronną zasłonę i znaleźliśmy się w pomieszczeniu, gdzie latają kolorowe, egzotyczne motyle. Owady siadały na nas, można było im się z bliska przyglądać, karmić je z dłoni cząstkami owoców, patrzeć jak latają oraz jak się rozwijają. Stoi tam wielka szafa pełna kokonów w różnym stadium rozwoju. Można trafić na moment wykluwania się motylka. Niektóre osobniki były niedawno wyklute i patrzyliśmy, jak prostują skrzydełka. Bardzo mi się tam podobało. Szczególnie zwróciłam uwagę na motyle sowy, niebieskiego motyla Morpha, i motyle paziowate.

Jeśli ktoś lubi te owady, to warto odwiedzić muzeum. Ja byłam już w czterech motylarniach. Żeby zachęcić motyle do siadania na sobie, można ubrać kolorową bluzkę lub użyć słodkich perfum.

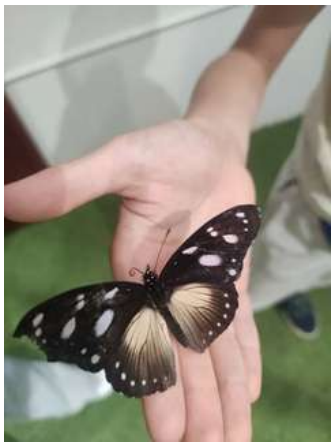
Alicja Profic, 3a

Zdjęcia z archiwum autorki

Wspomnienie z wakacji

W tym roku w czasie wakacji byliśmy w Trójmieście. Jednego dnia odwiedziliśmy Akwarium Gdyńskie. Jest to ogród zoologiczny, który pokazuje środowisko wodne i wodno-lądowe. Znajduje się on w porcie, przy południowym molo. Idąc, widzieliśmy też statki i wejście do portu. Akwarium ma pięć pięter i osiem sal podzielonych według różnych tematów, gdzie ogląda się zwierzęta z Morza Bałtyckiego, raf koralowych, wód Amazonii i Północnego Atlantyku. Najbardziej podobały mi się: wielki niebieski homar europejski, sum słodkowodny, koniki morskie, aksolotle, krewetki czyszczące i meduzy o zabawnej nazwie “Pokrzywy atlantyckie”. W Akwarium jest też duży sklepik z pamiątkami, gdzie kupiliśmy magnesy i pluszaki. Będą nam przypominać o wizycie.

Adam Profic, 1a

Zdjęcia z archiwum autora

Jak ciekawie spędzać wolny czas na podwórku?

Po lekcjach i odrobieniu pracy domowej warto wyjść na podwórko i spędzić trochę czasu na świeżym powietrzu. Nie zawsze trzeba siedzieć przed komputerem, telefonem albo telewizorem. Na osiedlu można znaleźć wiele ciekawych sposobów na zabawę z kolegami i koleżankami.

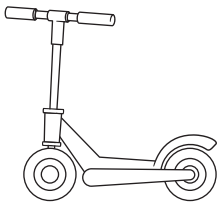
Jedną z moich ulubionych form spędzania czasu jest jazda na hulajnodze. Można jeździć nią po odpowiednim chodniku, placu lub w skateparku, pamiętając o bezpieczeństwie i innych osobach. Ciekawą zabawą jest też hulajnoga INDO, na której można wykonywać różne triki. Jeśli w pobliżu znajduje się trampolina lub plac zabaw, można połączyć jazdę na hulajnodze z ćwiczeniami i zabawą na świeżym powietrzu.

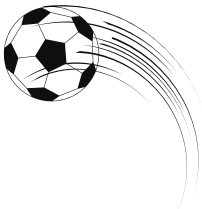
Na podwórku można również zagrać w piłkę, badmintona, frisbee i ringo. Dobrym pomysłem są też zabawy w chowanego, berka, podchody czy wyścigi. Kiedy spotka się większa grupa, można wymyślić własne zasady i stworzyć swoją grę. Dzięki temu można się bawić i jednocześnie spędzać czas razem.

Ważne jest jednak, aby pamiętać o sąsiadach i innych osobach, szczególnie starszych. Zabawa powinna być bezpieczna i nie przeszkadzać mieszkańcom. Nie należy krzyczeć pod oknami, rzucać piłką w samochody ani grać głośno późnym wieczorem. Trzeba też uważać na przechodniów, rowerzystów i młodsze dzieci. Szczególnie ważną zasadą jest unikanie podczas zabawy z rówieśnikami niebezpiecznych przedmiotów i ostrych narzędzi. Po zabawie warto zostawić po sobie porządek.

Moim zdaniem podwórko może być świetnym miejscem do aktywnego spędzania wolnego czasu. Najważniejsze jest to, żeby dobrze się bawić, być aktywnym, przestrzegać zasad bezpieczeństwa i pamiętać, że z podwórka korzystają również inni, także ci najmłodsi. Wtedy każdy może miło spędzić czas!

Wiktor Wszołek, 5d

Opieka nad kotem.

Cześć, jestem Kuba, chodzę do klasy 4b i bardzo lubię koty.

Jak zadbać o kota?

Koty to nie są zabawki – są bardzo wrażliwe i mocno odczuwają ból. Trzeba się o nie bardzo troszczyć i opiekować nimi. Koty mają swoje potrzeby, np. trzeba je karmić. A jak? Żeby kot czuł się miło, karmę dla kotów należy podawać mu kilka razy w ciągu dnia w małych porcjach. Kilka porad dotyczących karmienia kotów:

- dobrze jest, żeby kot miał stałe miejsce jedzenia i pory karmienia,
- kiedy kot je, musi mieć spokój,
- jedzenie dla kota nie może być gorące ani zimne,
- koty nie mogą jeść bardzo słonych i ostrych potraw,
- nie należy dokarmiać kotów między posiłkami, bo grozi to otyłością.

Małe kotki trzeba zaszczepić, a dorosłe koty powinny odwiedzać weterynarza raz w roku. Szczepienie kota przeciwko wściekliźnie jest obowiązkowe tylko wtedy, gdy jest taki nakaz np. na obszarach występowania wścieklizny.

Kilka ciekawostek:

- mruczenie – kot jest bardzo zadowolony,
- fukanie i prychanie – kot jest zły,
- kot ma wysoko postawiony ogon – jest w dobrym nastroju,
- kot macha ogonem – jest zdenerwowany,
- kot ma napuszony ogon – jest przestraszony.

Korzystałem ze strony: zooart.com.pl.

Jakub Nowak, 4b. Ilustracje: https://pixabay.com.pl/

Zwierzaki – ciekawostki

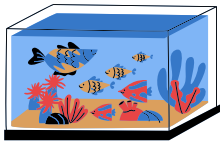
Cześć, jesteśmy Blanka i Emilka. Chcemy podzielić się ciekawostkami na temat zwierząt. Obie mamy doświadczenie w tym zakresie, bo posiadamy kilka zwierząt domowych. Jeżeli chcesz mieć zwierzę w domu, to musisz wiedzieć, że to duża odpowiedzialność. Musisz zapewnić zwierzakowi bezpieczny dom, właściwe pożywienie oraz miłość i troskę. Pamiętaj, żeby pokarm odpowiednio dopasować do zwierzęcia i nie dawać mu czegoś, czego nie może jeść.

Ciekawostki:

- czekolada szkodzi psom,
- mleko szkodzi dorosłym kotom,
- niektóre gatunki ryb nie mogą być razem z innymi rybami w domowym akwarium, bo są wobec nich agresywne,
- szczury potrafią się śmiać, gdy się je łaskocze,
- słonie nie potrafią podskakiwać i jest to jedyny ssak na świecie, który tego nie potrafi,
- mrówkojad nie ma zębów, posiada za to język o długości 90 cm,
- jeśli koala przytula się do drzewa, to znaczy, że chce się ochłodzić,
- delfin śpi na głębokości 50 cm, unosi się w wodzie i ma jedno oko otwarte,
- sikorki należą do ptaków o bardzo pojemnym żołądku, tylko w jednym sezonie letnim dorosła sikorka jest w stanie przyjąć nawet do 25 kilogramów owadów,
- anakondy połykają swoje ofiary w całości, są w stanie połknąć ssaki o wiele większe od siebie.
- konie i kozy to jedyne zwierzęta, które nie wymiotują.

Korzystałyśmy ze strony: https://rceeluban.pl/2020/04/22/ciekawostki-ze-swiata-zwierzat/

Blanka Sobkowiak i Emilia Waluś, 6b

Ciekawostki o podwodnych zwierzętach

Wiesz, że istnieje krewetka, która ma pistolet? Krewetka pistoletowa (łac: alpheus bellulus) to skorupiak z rzędu dziesięcionogów.
Ma rozmiar 5 cm, a prawe szczypce większe od lewych. Za ich pomocą wytwarza huk o natężeniu 210 decybeli i bańkę „śmierci” o temperaturze 4800°C, porównywaną do powierzchni słońca. Jeśli nie wierzysz, to zapytaj pani z biologii .

Mam jeszcze asa w rękawie. Rekin grenlandzki żyje ponad trzysta lat ! Mierzy 6,4 metra, a jego wiek sprawdzano za pomocą śladów wybuchów bomb termojądrowych . Co ciekawe, jest dorosły w wieku 150 lat. Jego mięso jest toksyczne, ponieważ ma wysoką zawartość N-tlenku trimetyloaminy.

Filip Buczma, 7b

Ilustracje: https://pixabay.com.pl/

Jest już jesień…. a jak jesień, to cynamon…. a jak cynamon, to cynamonki!!!
Dzisiaj zapraszam na przepyszne cynamonki :)

Potrzebujecie:
Ciasto
- 500 g mąki pszennej
- szczypta soli
- 10 g drożdży suszonych instant (1,5 małej saszetki) lub 30 g świeżych drożdży - patrz wskazówki poniżej
- 50 g cukru
- 250 ml mleka
- 2 jajka
- 70 g miękkiego masła
- do posmarowania: 1 jajko

Nadzienie
- 70 g masła
- 3 łyżki mielonego cynamonu
- 2 łyżki cukru wanilinowego
- 1/2 szklanki cukru trzcinowego
- skórka starta z 1/2 cytryny (dla chętnych)

Lukier
- sok z 1/2 cytryny
- 3/4 szklanki cukru pudru

Sposób przygotowania:
Ciasto
- Do misy miksera (lub do dużej miski) wsypać mąkę, dodać szczyptę soli.
- Jeśli używamy drożdży suszonych: dodać drożdże suszone, cukier oraz ciepłe mleko (nie gorące!).
- Jeśli używamy drożdży świeżych: dodać uprzednio przygotowany rozczyn oraz pozostałe ciepłe mleko i cukier. Wymieszać.
- Dodać jajka i znów wymieszać wszystko łyżką, następnie zacząć powoli wyrabiać ciasto hakiem miksera na minimalnych obrotach. Można też wyrabiać ręką.
- Następnie, ciągle wyrabiając ciasto, dodawać po kawałku miękkie masło.
- Teraz wyrabiać powoli ciasto przez ok. 15 minut, aż będzie gładkie i sprężyste. Przykryć ściereczką i odstawić w ciepłe miejsce (bez przeciągów, nie przy otwartym oknie) na minimum 1 godzinę do wyrośnięcia.
- Po tym czasie wyłożyć ciasto na stolnicę lub blat oprószony mąką i wygniatać przez chwilę, pozbywając się pęcherzy powietrza. Ciasto podzielić na 2 części i każdą delikatnie rozwałkować na placek o wymiarach 30 x 30 cm.

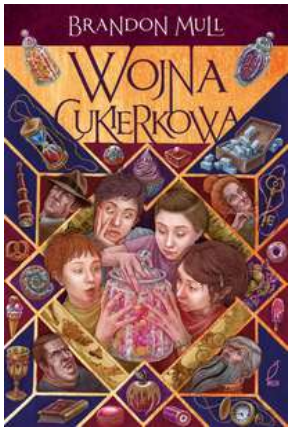
Nadzienie
- Placki z ciasta kolejno smarować miękkim masłem i posypać mieszanką cynamonu, cukru wanilinowego, cukru trzcinowego i startej skórki (jeśli ją używamy).
- Zawinąć ciasto w roladki i każdą z nich pokroić w poprzek na 10 plasterków o grubości ok. 2 cm. Ułożyć na dużej prostokątnej blaszce wyłożonej papierem do pieczenia. Odstawić na ok. 15 - 20 minut do wyrośnięcia (lub dłużej).
- Piekarnik nagrzać do 180 stopni C. Wierzch bułeczek delikatnie posmarować roztrzepanym jajkiem i piec na złoty kolor przez ok. 20 minut.

Lukier
- Bułeczki polać lukrem: podgrzać sok z cytryny, dodać cukier puder i wymieszać.

Przepis ten możecie znaleźć na stronie internetowej „Kwestia Smaku”. Wystarczy, że wpiszecie „przepis na cynamonki Kwestia Smaku”.
Najlepiej przygotujcie od razu dwie porcje :) Wiem, co mówię !!! Pychota:)

Anna Obszańska, 6d
Ilustracja: https://pixabay.com.pl/

Kącik czytelnika

„Wojna cukierkowa” to fantastyczna trylogia autorstwa Brandona Mulla. Końcem wakacji do Colson wprowadza się Nate wraz z rodziną. Niedługo później zaprzyjaźnia się Summer, Trevorem oraz Gołębiem i dołącza do ich klubu poszukiwaczy przygód. Pierwszego dnia bohaterowie idą po lekcjach do Słodkiego Ząbka, czyli nowego sklepu ze słodyczami. Poznają tam właścicielkę, panią White, która oferuje im w zamian za drobne przysługi, cukierki. Ale nie takie zwyczajne cukierki. Pozwalają one zmieniać wygląd, unosić się nad ziemią, kopać prądem, wymazywać pamięć… Żeby je dostać, czwórka przyjaciół musi wykonywać misje, które stają się coraz bardziej niebezpieczne i podejrzane. A podąża za nimi tajemniczy mężczyzna w płaszczu i brązowym kapeluszu…

Zdjęcie okładki ze strony wydawnictwa.

Hanna Kazior, 5a

Kącik fotograficzny. Jesień w moim obiektywie.

Zdjęcia wykonała Gabriela Sitek z 2b w dniu 10.10.26 w Dolinie Wapienicy

1.

2.

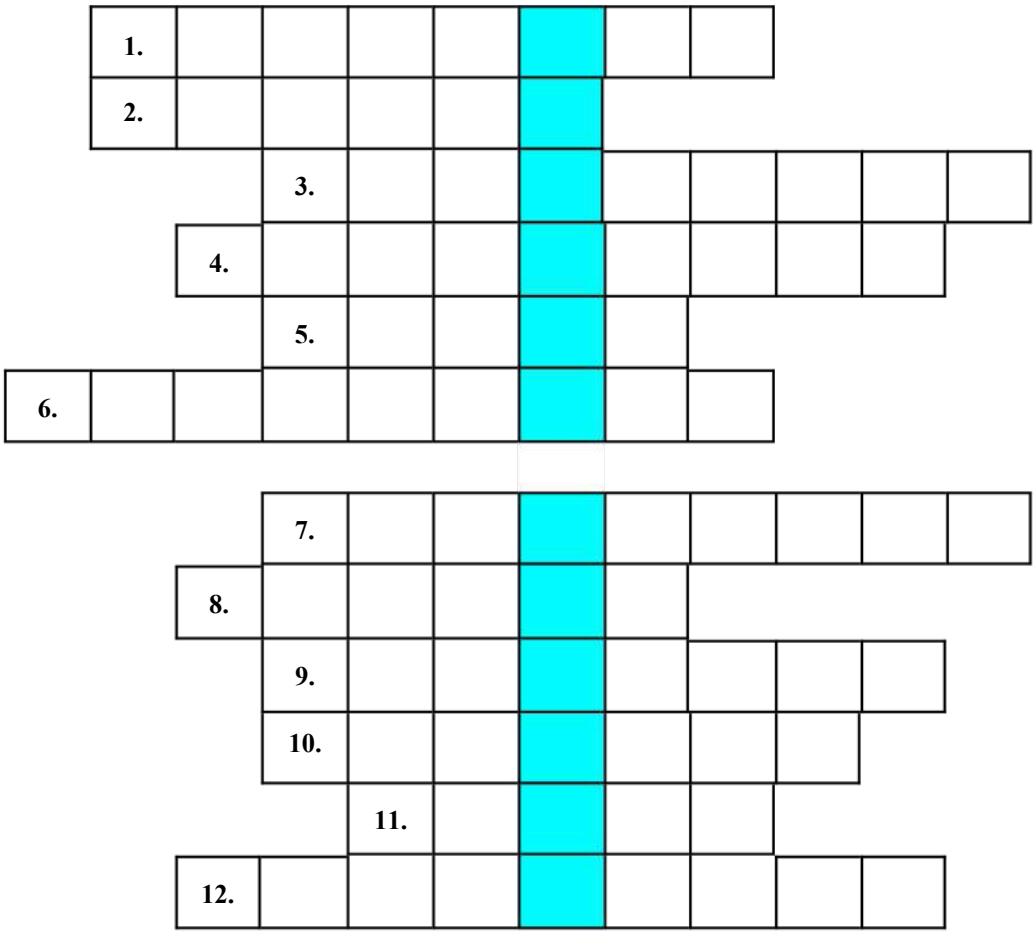

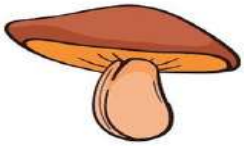
3.

1. Drzewo hubowe
2. Borowik
3. Muchomor

CROSSWORD - enter the words in English

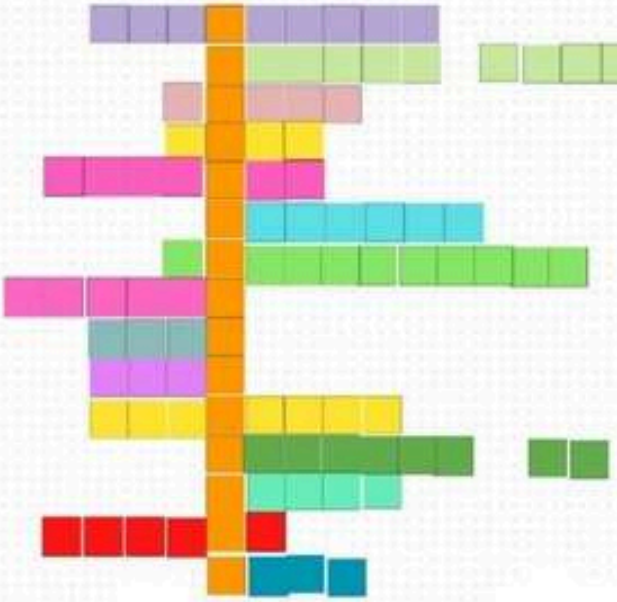
1.	2.	3.	4.
			
5.	**6.**	**7.**	**8.**
			
9.	**10.**	**11.**	**12.**
			

Performed: Igor Nowicki, class 8d. Pod kątem języka angielskiego sprawdziła **p. Katarzyna Heczko**

Trzy pierwsze osoby, które prawidłowo rozwiążą krzyżówkę otrzymają ocenę bardzo dobrą z języka angielskiego.

ENGLISH CROSSWORD

1.EDUKACJA
2.OPIEKA ZDROWOTNA
3.PRAWA
4.ZABAWA
5.WOLNOŚĆ
6.SZACUNEK
7.ROZWÓJ
8.SŁUCHAJĆ
9.PRZYTULASKI
10.SPRAWIEDLIW Y
11.RELIGIA
12.DORASTANIE
13.CZŁOWIEK
14.OCHRONA
15.BEZPIECZNY

Opracowała p. Katarzyna Heczko

Stefan Czerniak, 2d:

Milena Szczechowicz, 5b:

Zenek wraca do domu cały mokry. -Co się stało?- pyta przerażona mama. -Bawiliśmy się na podwórku w pieski.	-Stasiu, lubisz chodzić do szkoły? -O, bardzo lubię i lubię też wracać ze szkoły. Nie lubię tylko między pójściem a przyjściem.	-Kaziu, czemu tak lubisz Tadzia? -Bo fajnie chrapie. -Ale przecież nigdy nie spaliście w jednym pokoju. -To prawda, nie spaliśmy, ale siedzimy w jednej ławce.
-Jasiu, kupiłam ci klocki na prezent urodzinowy. -To świetnie się składa. - odpowiada chłopiec.	Pani pyta na lekcji Zosię. -Jak nazywają się zwierzęta żyjące w słonej wodzie? -Słoniki.	-Tato, wiesz jaki pociąg jest najbardziej opóźniony? -Nie mam pojęcia! -Ten który obiecałeś mi na gwiazdkę!

Wyszukał i wyboru dokonał Jakub Nowak z 4b.

Skład redakcji:
Daniel Adamczyk, Filip Buczma, Stefan Czerniak, Kamil Czorny, Miłosz Dereszewski, Martyna Grabska, p. Małgorzata Gőttlich-Kucharska, p. Katarzyna Heczko, Emilia Kamieńska-Gańcarczyk, Milena Kawka, Hanna Kazior, Jakub Nowak, Igor Nowicki, Anna Obszańska, Gabriela Obszańska, Adam Profic, Alicja Profic, Gabriela Sitek, Blanka Sobkowiak, Milena Szczechowicz, Olga Szymlak, Emilia Waluś, Wiktor Wszołek.

Opiekun: p. Magdalena Górecka.
O poprawność językową zadbała: p. Magdalena Nabielec.
Adres: Szkoła Podstawowa nr 37 im. Mariusza Zaruskiego w Bielsku-Białej, ul. Doliny Miętusiej 5, 43-316 Bielsko-Biała, tel. 33 816 31 36.

Gazetka "Szkolne Echo" ukazuje się co dwa miesiące na stronie internetowej szkoły oraz w formie papierowej dostępnej w obu bibliotekach i pokojach nauczycielskich oraz w sekretariacie SP 37.